

РЕШЕНИЕ

№ 22704

гр. София, 01.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11325** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. Х. С., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 10770 от 14.10.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Административният орган игнорирал факта, че лицето напуснало страната си на произход поради заплахата за своите живот и сигурност. Неправилно органът приел, че в С. не е налице въоръжен конфликт на цялата територия на страната. Анализът на обстановката в С. бил повърхностен, Включително конкретно за провинциите Д. и И., В които следвало да се върне жалбоподателят. Решението разглежда у относимите обстоятелства единствено за една област в С., без да държи сметка за безогледното насилие в цялата страна, за бушуващата там гражданска война, заради което именно жалбоподателят се страхувал за живота и здравето си, Както и че ще бъде подложен на преследване случай на връщане. В процедурата по призоваване лицето не е открито за явяване по делото на посочения в жалбата адрес (по данни на П. В., зам.-комендант на РПЦ-В., лицето е напуснало центъра). В съдебно заседание назначеният особен представител на жалбоподателя, адв. Г., моли съда да се съобрази с променената ситуация в С..

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт К., в съдебно заседание моли съда да

отхвърли жалбата и да потвърди оспореното решение като правилно и законосъобразно. Видно бежанската история, представена в проведеното интервю, лицето не е било арестувано, осъждано или преследвано. От справка от 14.01.2025г. станало ясно, че в страната не е налице безогледно насилие, напротив - над 200 хиляди били лицата, които са се завърнали в С., били отворени летищата, граничните пунктове, осигурявала се хуманитарна помощ.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба за международна закрила, подадена от лицето на 26.08.2024г. (л.51). Съставен е регистрационен лист (л.49-50). В него е отразено, че молителят е с имена Б. (собствено) Х. (фамилно) С. (бащино), гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], Д., С., по етническа принадлежност – арабин, с религия – сунит, с начално образование, по професия – автомонтьор, женен, владеещ арабски език, без отбелязване на документи за самоличност.

Срещу подпис лицето е било своевременно запознато с правата си в производството за предоставяне на международна закрила, както и с организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут (л.48).

Съставена е Е. дактилоскопна карта (л.47).

С молителя е проведено едно интервю – на 03.09.2024г. (л.28-33). На него той е заявил, че пътувал нелегално и без документи – за да не ги загубел. Няма роднини в страни от ЕС. С. напуснал на 10.08.2024г., за Т., където останал около седмица. В България влязъл с трафикант през оградата на границата. Предал се на властите в С.. Искал да стигне до България. В С. е нямал проблеми заради етническата си принадлежност или религията си. Не членувал в религиозна организация, нито във въоръжена групировка. Служил войник през 2011 – 2013г., без да влиза в сражения. Допуска, че може да го търсят за запас, но не бил получавал повиквателна, защото от 2016г. живеел в И. (област) – в палатков лагер (близо до [населено място]), до напускането си на С.. В Д. още имало война, нямало сигурност, както и в И.. Има съпруга и три деца, които в момента живеят в И.. Самият той не бил виждал сражения, но виждал бомбардировки и въоръжени хора по улицата. Той е пострадал от осколка, а баща му бил убит през 2014г. при бомбардировки в обл.Д.. Не може да посочи имената на групировките, които контролират неговия район, но описва знамената и униформите им. Викали го веднъж да се сражава за тях срещу заплащане, но той избягал. Ставали убийства, кражби, изнасилвания, отвличания за откуп и всякакви престъпления. Би се върнал в страната, ако положението се промени.

След съответно запитване (л.34) от ДАБ до ДАНС, по преписката е приложено писмо от ДАНС (л.27), съгласно което ДАНС не възразява на лицето да бъде предоставена закрила, в случай, че то отговаря на условията по ЗУБ.

Приложена е с превод шофьорска книжка на лицето (л.23-26).

Към административната преписка е приложена справка (л.18-22), изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно обстановка в С., включително за район Д., актуална към 27.08.2024г. Според нея, област Д. е сравнително незасегната от гражданския конфликт. Конкретно за окръг А. се казва, че се контролира от бунтовници от Сирийските демократични сили (SDF) и свързаните с тях Отряди за защита на народа (YPG).

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.10-16).

В него е приел, че за чуждия гражданин не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 от ЗУБ, тъй като лицето не е имало проблеми, основани на етническата

му принадлежност, на религията му, не е било преследвано по политически или морални убеждения, от заявените в хода на производството факти и обстоятелства не се доказвало наличие на преследване или основателен страх. Липсвали предпоставките за предоставяне на бежански статут и по чл.8, ал.9 от ЗУБ - предоставен статут на бежанец на член от семейството.

Административният орган е приел, че не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Лицето не правело обосновани изявления за наличието на реална опасност от тежки посегателства от държавата или от недържавни субекти. Не е била налице и опасност от посегателство над живота и личността на кандидата поради достатъчно висока степен на опасност при въоръжен вътрешен или международен конфликт, включително и с оглед относително по-спокойната обстановка конкретно в Д.. Липсвали предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут и по чл.9, ал.6 от ЗУТ - предоставен хуманитарен статут на член от семейството.

Пред съда е представена нова справка (л.64-66) за ситуацията в С., актуална към 14.01.2024г. В нея е посочено падането на режима на бившия президент Б. А., напуснал страната. Казано е още, че представители на бившия режим продължават да се помиряват и да уреждат отношенията си с новата власт (Основно на групировката „Х. Т. ал Ш.“ и съюзни бунтовници). В страната е обявена обща амнистия. Направена е пътна карта за преход и прекратяване на конфликтите. Започнало е възстановяването на ключови съоръжения, като болници и пътища. Отчетена и необходимостта от хуманитарна помощ. От началото на 2024г. до 29.12.2024г. около 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в С. (115 000 от които след 08.12.2024г. – датата на падане на режима на Б. А.). В страната все още е налице несигурност, въоръжени сблъсъци и повишена престъпна дейност. Въпреки това от 07.01.2025г. са възобновени и международните полети от летището в Д.. Новото правителство е ангажирано да защитава правата на малцинствата. Посочват се безредици в някои райони – Х. и Х..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението на ДАБ е връчено лично на жалбоподателя на 29.10.2024г., жалбата е подадена чрез административния орган до съда на 08.11.2024г., тоест в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт.

Поради това жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма и със съответните реквизити, при спазване на административнопроизводствените правила.

Регистрационният лист е съставен в присъствието на преводач на разбираем от чужденеца език (арабски). Също с преводач от арабски, чужденецът е информиран писмено за реда, който следва производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци.

При провеждането на интервюто, търсещото закрила лице е имало възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено с преводач от арабски. След приключването му, текстът е бил прочетен, като чужденецът е заявил, че е разбрал добре смисъла на написаното и че няма възражения по него.

Съдът намира, че в частта относно отказа на жалбоподателя да бъде предоставен бежански статут, оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религии, националност,

принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Правилен е крайният извод в решението на административния орган, че изложените от търсещото закрила лице причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Самият молител е заявил, че не е имал проблеми заради етническата или религиозната си принадлежност, нито заради членство в религиозна или политическа организация (не членувал в такива). Допускането от страна на молителя на вероятност да бъде мобилизиран и взет запас в армията, само по себе си не представлява форма на реална заплаха от преследване. Отделно от това, с оглед изложените данни за страната в цитираната справка, не следва да се очаква масова мобилизация поради липсата на към настоящия момент на военни конфликти в С.. Отпаднала е актуалността на твърдението, изказано от лицето на интервюто, че „в Д. още има война“ – напротив, градът, за разлика от някои провинции, е сочен като сигурно място (и в двете справки, но особено във втората). Жалбоподателят не излага твърдения и за това близките му да са изложени на някаква опасност, включително оставените от него съпруга и три деца. Самият той е заявил готовност да се завърне в страната си, „ако положението се промени“, а справката дава основание да се направи извод именно за такава положителна промяна.

По изложеното по-горе, съдът намира, че решението в частта, с която председателят на ДАБ е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на лицето статут на бежанец е законосъобразно и жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон и в частта си, с която административният орган е отказал на предостави на чужденеца хуманитарен статут.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В конкретния случай жалбоподателят е напуснал С. доброволно, а не поради опасност от някое от изброените по-горе посегателства. Самият той и не твърди нещо подобно. Не твърди и такава опасност да е налице за него в случай на завръщане в страната. От справката за страната следва изводът, че и обективно в С. към настоящия момент не налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, особено пък от такава степен, че да може да се характеризира с безогледно насилие.

С оглед положителните данни от последната справка за страната по произход, представена в съдебно заседание по делото и това, че обстановката не разкрива такава висока степен на обществена опасност, евентуалното връщане на лицето в С. не би довело до нарушение на принципа “забрана за връщане“ (non-refoulement).

Не са налице и други основания за предоставяне на лицето на бежански или хуманитарен статут, доколкото по делото не се установи, нито жалбоподателят излага твърдения в тази насока, бежанска или хуманитарна закрила да е била предоставена на друг член от семейството му, напротив – самият той е заявил на интервюто, че няма роднини в европейска страна, поради което не са налице основанията за закрила и по чл.8, ал.9, съответно на чл.9, ал.6 от ЗУБ.

Извън горното следва да се отбележи и че жалбоподателят не се явява в съдебно заседание, не е намерен на адреса, посочен в жалбата и не е посочил друг, напуснал е бежанският център. Макар

и да не е задължително личното му участие в съдебното производство, неявяването му в съдебно заседание, за което е призван и преводач по негово първоначално искане и напускането на бежанския център, при променената обстановка в С., е индикация за дезинтересиране от търсената закрила.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Х. С., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 10770 от 14.10.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: